

Sanch Nova

REVISTA CATALANA MONTANYENCA

SANTORAL.

- Avuy 2 Desembre.—Stas. Bibiana, Adria, Paulina y Aurelia mrs.
 Dill. 3.—S. Francisco Xavier cf. y santa Magina.
 Dim. 4.—Sta. Bárbara vg. y S. Bernat b.
 Dimec. 5.—Sts. Sabas abat y Dalmáu b.
 Dij. 6.—S. Nicoláu de Bari arq. de Mira.
 Div. 7.—S. Ambrós b. y dr.
 Dis. 8.—~~X~~ LA PURÍSSIMA CONCEPCIÓ DE NOSTRA SENYORA, patrona de les Espanyes.

QUARANTA HORES.—Continúan en la iglesia de Ntra. Sra. del Carme.—La exposició de S. D. M. comença á les 4 y mitja.

MERCAT D' OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	17'00	Ptas.
Mastay.	16'00	«
Blat de moro	14'50	«
Fajol.	11'50	«
Mill.	14'00	«
Panís.	13'50	«
Mongetes.	26'00	«
Fabes.	16'00	«
Besses.	18'00	«
Llubins.	11'00	«
Patates (carga).	12'00	«
Ous (dotzena).	01'30	«

Núm. 23.

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Un any. ... .. 5'00 Pessetes.

Semestre... .. 2'50 «

Pago adelantat.

Es cert que en aquesta terra disfrutem d'una tranquil·litat material, com si estessim en tota normalitat de vida pública. No obstant, se sent per tot arréu un malestar precursor de grans aconteixements.

Per allà á últims de 1853 passava igual que avuy en les poblacions grans; la tensió dels esprits se veia en totes le fesomies de la gent honrada, que avuy l'hem donada per anomenar classe neutra, y vingué pel Juliol de 1854 'l pronunciament de Vicálvaro en que si 's salvá 'l trono d' Isabel II va ser per el gran amor que á la dinastia tenia 'l general Sarmiguel.

Desde 1863 al 1868 el mateix malestar de les classes acomodades y pensadores se veia com de mica en mica anava invadint els esprits de tothom, creixent á cada una de les intentones revolucionaries que precediren á la

Revolució de Septiembre del 68. En les poblacions grans se veia més clar, pero no deixava d' arribar á les viles y als poblets.

A principis de 1872 se senti en les poblacions rurals el pánich misterios que avans de 1868 se sentia en els grans centres, y á mitjans de dit any comensá la darrera carlinada després de cartes y més cartes que 's creuharen entre 'l cabecilla Tristany, als pochos dias d' haverse alsat en armes les primeres partides, y 'l Capitá general d' aquest primpcipat don Manel de La Serna, pretenent aquest últim que en Tristany y demés cabecilles acceptessin la constitució del general Cabrera. Havent reunit el general don Rafel Tristany als cabecilles Adelantado, Lizárraga y altres que sentim no recordar, s' acordá no admetrer les proposicions del general La Serna per créureles anti-catòliques, per quan les cregueren inspirades per l' esposa del general Cabrera, que, segons digueren, perteneixia á la religió anglicana.

En 'ls presents moments històrics, s' observa un malestar, una tensió d'esperits entra la gent pacífica, tant de Barcelona com dels pobles de fora, que fa pressentir acontèixements de gran transcendència.

Enrahoneu ab qui volgèu dels fets are ocorreguts y tothom vos contestarà ab mitges paraules, ab una desconfiansa tal, que un no arriba à darse compte de lo que passa.

No cal estar en el secret pera profetisar que s' acostan fets de transcendència. De que hi ha molt foch sota les cendres ne son proba plena les troballes d' armes de que segidament nos donan compte les autoritats.

Qui sab si 'ls darrers fets volen dir alguna cosa més que una conjura abortada. Qui sab si l' estrany aixecament de partides ha estat un calmant per observar més be si en els pobles es encare viu 'l llevat de llibertat ó si 'ls germans d' ella son ja tots morts? Mirantho sense microscopi apar que sí. Sembla que no 'n queda ni un de viu als pobles y que si tinguessim una altra carlinada la feyna fora tota pels soldats. Qui sab si les esquifides partides han servit també per observar qué hi deya 'l poble!

Deu fassi que passada la lluna vella de Desembre no 'n vinga una altra ab la cara tacada de sanch.

(De *La Renaixensa*.)

LO SALT DE LA NUVIA ⁽¹⁾

(Llegenda Pirenayca)

Feya molt temps que no s' apartava de mi l' idea de realisar un dels més bells de mos ensomnis. Havia sentit à parlar tantes vegades del *Salt de la Nuvia*, que á dir vritat tenia greu frisansa per contemplarlo ab mos propis ulls, preguntar als habitants de aquelles encontrades hont se troba 'l dit *Salt*, y coneixer alguna tradició que m' espliqués el perque aixís l' anomenavan.

Jo ja tenia esment de que l' obgecte del meu ideal s' esqueya en les escarpades montanyes de nostres Pireneus, entremitj dels llochs de Talaixá y Ribelles. Aixís es qu' un jorn, no fa pas gayre, me 'n vaig anar al llit afalagat ab el propòsit de portar á cap l' endemà la desitjada excursió. Vaig persignarme com tot bon cristiá y després del «A Deu. m' encoman» no 'm vaig pas oblidar de resar un Pare nostre á les pobres Animetes del Purgatori, demanántlosi que intercedissin ab Deu perque fes un bon dia.

Aquella nit vaig passarla molt desvetllat. Aixís com á les criaturetes que al portarles al llit se 'ls promet alguna cosa per l' endemà y se 'ls en vá la son pensant sempre ab la cosa promesa, aixís mateix jo, ab el dalé d' empendrer el viatge que tant havia de deleytarme, no podia pas clucar un ull y se 'm passaban les hores que era un contento. Per últim Morfeo va

(1) Poch avans de morir y ferit ja de la malaltia que 'l portá á la tomba, ens enviá l' autor aquest hermós treball que per rahons comprensibles hem retingut fins are.

disposar de mi; vaig endormiscarme poch ó molt y'm recorda que vaig somiar que veyá *Lo salt de la Nuvia*.

A les tres de la matinada 'l mosso 'm va despertar conforme l'hi havia manat. Els altres dias ha de ferme dos ó tres crits; aquell dia ab un ne vaig tenir prou. D'un bot ja soch á terra y la primera cosa fou obrir el finestró per veurer quin temps feya. El cel estava será com un ull de peix. Les animetes m'havían escoltat.

Al cap de mitj' hora ja havia passat la porta de casa, provehit el sarró, l'escopeta al muscle y..... cap allá aném. Encara que 'n temps de veda, vaig fer seguir el gos sols per servir-me de companyó y evitarli 'l disgust de quedarse á l'estaca.

El camí de casa á Sadernes vaig recorrel ab molt menys temps de que ordinariament se necessita, pero no tant depressa que deixés d'aturarme un parell de minuts á contemplar per miléssima volta l'antiquíssim *pont de Llerca*, de cent trenta pams d'alsada y que com el pont de Ceret, cantat per l'immortal Verdaguer, passa també d'una gambada 'l riu de son nom.

Al passar á Sadernes, mos amichs el senyor Rector y en Carles de can Galcerán (avuy Mossen Carles) no volgueren pas deixarmen anar sol y ab una amabilitat y galanesa que may agrahiré prou, se disposaren á compartir ab mi les delicies d'aquella jornada.

Ja eram tres. Sortirem de Sadernes qu'encara 'l sol no havia enviat son primer bes á les empinades crestes de les montanyes. Al cap de mitj' hora escassa que caminavam ja comensaren mes impresions de viatge ab la sorprenent vista del *Castell s' Espasa*, situat al mitj del cayre d'espada serra, á quals peus s'agerma-

na 'l riu Llerca y la riera de Sant Aniol d' Uixa. Jo no escatiré pas si aquell castell ó tal volta més que castell especie de atalaya 'l fabricaren moros ó cristians, y si dintre sos murs s'hi ampararen les hostes d'en Tallaferro ó d'Abdherramán. El cert es que ses vistoses runes despertaren en mi 'ls recorts d'aquelles lluytes gegantines y fias me semblava que per aquells estimballs veyá rodolar els fills de Mahoma ferits de mort per les sagetes de nostres ballesters.

No cal dir que tan bon punt se juntaren ab mi 'ls esmentats Senyors, vaig comensar á ferlos preguntes sobre l'objecte del meu viatge y á cada pas els demanava que 'm mostressin el *Salt de la Nuvia*.

Deixarem á nostres espattes el *Castell s' Espasa* y al engolfarnos per entre aquelles enlayrades ciugleres que no deixaban pas arribar á nosaltres ni un raig de sol, pensaba ab l'immortal Tasso quan guiat de Virgili se n'entrava per els esgarrifosos antres que 'ns descriu en sa «Divina Comedia» ó bé ab l'intrépit y extravagant personatge de Julio Verne al ficarse ab son esporuguit nebot en el cráter del Neffels per empendrer el «Viatge al centre de la terra.»

Per fi, 'l senyor Rector me digué, aquí ho té lo que vosté busca. Y ab el dit me senyalava un esglayador estimball sobre 'l que passa 'l camí que va de Talaixá á Ribelles. Era 'l *Salt de la Nuvia*. Gracies á Deu, vaig dir jo, y durant bon rato mos ulls estigueren fixats vers aquell abisme hont el cor me deya que de segú s'hi havia desenrotllat en época llunyana alguna tràgica escena.

Alli 'ns sentarem al peu d'una font y á l'ombra de frondoses alsines per menjar un bocí, refrigerar el nostre cos y descansar un poch, puig ja feya

molta estona que caminavam. ¡Qué bonich tot alló! ¡Qué magestuós y sorprendent! Allá en mitj de tallat cingle veyam la célebre *cova del Bisbe*, més amunt á la mateixa banda la *dels hermitons* y més cap amunt l' indressera hont se troba la *dels Encantats*. ¡Qui nes ganes tenia jo de pujar á visitar-les totes! Pero 'l temps era molt just y aquell dia no anava per aixó. No obstant la meva imaginació y la meva fantasia no estaban pas en vaga y ¿qui sab, me deya, qui sab si alguna d' eixes coves fou un dia paláu de les gojes? ¿Qui sab si pel cim d' aqueixes crestes y timberes s' hi passejá may ab sa carrossa d' or y argent y ses lleugeres daynes Flordeneu en companyia de son aymat presoner l' hermos Gentil?

Pero aném al grá y deixém tant de preambol, que per cert estich veyent que bé massa difús he estat hasta aquí.

La cuestió es que vaig realisar el meu somniat viatge; que vaig recullir de boca dels habitants d' aquelles masies les noticies que vaig poguer y que 'ns feyan pressa per el meu objecte, y que aixís que m' haguí despedit de nos companys donantlos les gracias per sa amabilitat y companyia, ja no vaig pensar en altre cosa que en capdellar en mon enteniment l' historia ó tradició del *Salt de la Nuvia* y aquí va esbrinat fil per randa lo que d' ell he sentit á dir.

† RAMÓN FERRUSOLA.

(Acabará.)

COMPLIMENTS. (1)

LEMA.—NO PASSAN DE LAS DENTS.

Tot, en lo mon es mentida
ha dit, no recordo qui;
jo no diré tant, més sí
que en lo mon se ment sens mida.
Quan més fina y distingida
es la persona, més ment,
perque usa continuament
frases que la educació
considera de bon tó,
més falses completament.

Per exemple: s' ensopega
un conegut qualsevol;
la bona educació vol,
y especialment ho encarrega,
que aixís que se 'l veja 's dega
informarse *incontinent*
de sa salut y, al intent,
usar mil frases banals,
propias pera casos tals,
que 'l que las diu no las sent.

—¿Cóm se troba? ¿Ho passa bé?
—¡Quant me 'n alegro! Ho pot creure
—¡Quín gust de tornarlo á veure!
—Molt servidor de vosté.—
Y vagen donanthi fé
á paraulas tan humils:
si está bo, 'ns té molt tranquils,
si está malalt sens cuydado,
veure 'l no es gust, que es enfado,
lo de servirlo ¡ni 'ls mils.

Si un cop á casa de algú
vas per primera vegada,
en sent persona educada
ja pots tenir per segú
que al despedirse de tú
la casa t' oferirá.

—Ha prés possessió, 't dirá—
—de casa seva.—¿Sí, eh?
tu proba á tocarne re
y veurás qué passará.

(1) Premi de don Lluís Plá.

Si hi vas en l' instant precis
de que s' assenten á taula,
á la primera paraula
te dirán, per compromís,
perque s' acostuma aixís:
—Si té gust d' acompanyarnos...
—¿Es servit?—¿No vol honrarnos?
—No fassa cap compliment.—
Y pensan interiorment:
—¡Ahont ve aquest á molestarnos!—

T' ensenyan algún objecte
que tu alabas, si t' agrada;
ja tens la frase obligada
propia pera aquest efecte,
qu' es l' oferiment correcte
de:—está á sa disposició,—
á lo que 's contesta:—No;
está molt bén empleat.
Gracias.—De haberlo aceptat
veurías quina impressió.

En visitas quasi es massa,
allí es 'hont més se menteix;
si son de dol, se fingeix
un sentiment que no 's passa,
y tothom se dona trassa
á fer l' ayre compungit,
á parlar sense brugit,
á fer l' elogi del mort;
quant molts cops pensan qu' es sort
que Déu l' haja suprimit.

Visitas de compliment
(que 'n dich de murmuració,
son com una exposició
d' eixas frases de us corrent.
Allí van continuament
de boca en boca sortint,
allí las van repetint
un detrás d' altre ó á coro,
com resa la llissó un lloro,
per esma, com van venint.

Jo 'm rich dels que las prodigan
y á tot punt les intercalen,
sens calcular lo que valen,
pensantse que á res obligan.
Es fácil que de mí digan
que soch estrany ¡tant me fa!
jo parlo clá y catalá

y no m' agrada mentir;
no puch, ni en broma, fingir,
dich al ví, ví y al pa, pa.

Joan Manel Casademunt.

SECCIÓ COMARCAL.

CAMPRODÓN.

27 de Novembre.

El dia 23 del corrent y á la una de la tarde la fàbrica dels senyors Sureda y Pedrerol torná á enjegar els talers, admetent á tots aquells treballadors que habian demanat feyna antes y els hi fou concedida. Els que hi acudiren al primer dia foren en número mol escás, pero cada dia van acudint ni de nous amparats per forces de Civils y del escuadró de Trevinyo.

El diumenge al matí foren agafats y conduhits per ball per forces del escuadró de Trevinyo quatre individuos dels més significats en la associació obrera d' aquesta comarca.

Les fàbriques tornan á treballar en més ó menos afany, pero á uostra vila ningú li tornarà la fàbrica dels senyors fills de Joan Casabó y el tin dels senyors Sureda y Pedrerol que 'ls obrers de nostra vila s' han deixat perdre ab els seus disbarats y ningú tampoch ni ells mateixos podrán traurers de sobre la fama de revolucionaris que s' han guanyat. En consecuencia d' aixó nostre vila 's va despoblant y s' ha retrassat per un grepat d' anys que 'ls seus mateixos naturals amargarán.

El velí poble de Molló celebrá la seva festa durant els dies 22, 23 y 24, en el que acudiren molts forasters.

Estaban contractades per dites festes les cobles de *La Lira Olotense* d' Olot y un altre de Tortellá.

Les montanyes van seguint cobertes de neu y se n' hi ha afegit de nova, aixó fa que en alguns dias el fret sigui extraordinari.

El corresponsal.

TORTELLÁ.

29 de Novembre.

Sense esser encara al hivern, segons els calendaris, aquí el fret se deixa sentir un

bon xich y d' aquell fret séch que aixiribeix y desperta el moviment.

Malgrat aixó y tot, la salut d' aquets barris es bona.

El dissapte passat, dia 24, entre deu y onze de la nit hi hagué una alarma per haver-se calat foc á la xemeneya d' una casa de la plassa de la Constitució, núm. 2, propietat d' en Tomàs Simón, vehí de Girona. Als primers crits tots els vehins hi acudiren com una sola persona essent dels primers y donant acertades disposicions el Cabo del Somatén y Jutge Municipal senyor Vinyet, lo propi que 'l senyor Batlle y demés individus del Ajuntament. Per sort no hi hagué que lamentar ni perdes materials ni cap desgracia personal, si solsament l' espant corresponent als masovers y vehins pròxims.

Un aplauso á n' aquest vehinatje que á la més petita remor d' aquesta classe sap acudirhi sense rancunies de cap mena, ni miseries humanes qu' entorpeixen els més nobles y humanitaris sentiments.

El diumenge passat les Hermanes Dominiques que tenen á son càrrech un col·legi particular de noyes, celebraren la *fiesta de les noyes*. El programa consistí en un ofici ab música, faltanthi quelcóm que hagués contribuít á completar més la festa, com per exemple una vetllada executada per les mateixes noyes y ab l' asistencia de llurs pares pera demostrárlshi els avensos materials, morals é intelectuals. De tots modos Deu ni dó, y si es veritat que poch á poch se va lluny, aixís esperém veureho l' any vinent.

El corresponsal.

RIDAURA.

1 de Desembre.

Estém en plé hivern, la major part dels días de la setmana passada han transcorregut nubols y plouent, en les montanyes vehines hi ha nevat deixantse sentir bastant el fret.

Avuy s' acaba el novenari dedicat á les Animes del Purgatori que com els demés anys celebra aquest poble en la present temporada. Els sermons han sigut confiats

al Rvt. mossen Ros de la Casa-Missió de Banyolas. Les funcions s' han vist molt concorregudes y no crech que hagi quedat ningú sense acostarse á la Sagrada Taula.

Aquesta setmana s' ha comensat la reparació del camí vehinal que conduceix á Olot, precisament per la part més difícil ó siga en la sortida del poble. Ja era hora puig tenim un camí que 's incompatible ab les necessitats d' avuy, com tampoch podém refiarnos del Estat, puig aquí no 'ns hi saben sino 'ls agents del Fisch.

El corresponsal.

CRÓNICA LOCAL.

Preguem als senyors subscriptors de fora d' Olot qu' están en descubert del import de la suscripció, se serveixin posarse al corrent per la bona marxa de l' Administració.

El pago poden efectuarlo enviant sellos de correu.

Diumenge passat va celebrarse la novena vetllada en l' *Institut Olotí*.

El sexteto de la secció de música, va executar la *Chanson de Magali* de l' ópera «Mireille,» de Gounod, *Serenade de Pierné* y uns fragments de *Cavalleria Rusticana*, de Mascagni.

Don Joan Danés doná una notable conferencia sobre 'l tema: *El hipnotismo bajo el punto de vista científico*; que desenrotllá ab paraula fácil y ab frase correcta, siguent molt felicitat y aplaudit.

Don Joseph Jutglar llegí dos poesies el qual fou aplaudit com sempre que, dit senyor, surt á llegir en públich.

En aquesta vetllada debutá l' Orfeo organiat per la Secció de música, cantant un *Tantum ergo* de Winter, que fou necessari repetirlo per acallar els aplausos dels concurrents y les cançons populars, *El rossinyol* y *El*

pardal. Tothom quedà sorprès de la afinació, ajust y colorit ab que foren axecutades dites pessés atés als pochés días que compta dit orfeó.

De cor felicitém á la Secció de música per sa nova manifestació artística, y especialment als directors y orfeonistes, als qui, dades les aptituds de que uns y altres han donat mostra y treballant ab constancia, els augurém llarchs aplausos.

La Junta de la Secció de música del *Institut Olotí*, d'acort ab la Directiva, ha resolt obrir classes de solfeig, cant, piano y violi ab arreglo á les següents condicions:

Solfeig 2'50 pessetes mensuals.

Piano 5 » »

Cant 5 » »

Violi 7'50 » »

Dits preus se entendrán pels socis del *Institut*, pels no socis serán: 3, 7'50, 7'50 y 10 pessetes respectivament

Les classes de solfeig de 11 y mitja del matí á la 1 de la tarde.

Se reberán les inscripcions dels deixebles en el local del *Institut* de 9 á 10 del vespre.

Fa ja alguns días que 's trovan en aquesta vila tres enginyers de la companyia del ferrocarril d'aquesta á Gerona practicant alguns estudis per l'emplassament de la estació.

Aquesta setmana han comensat les obres de construcció de la carretera de Santa Pau en el punt conegut per can Bastáns.

Durant la present setmana ha fet un temps verdaderament variable, particularment el dimecres feu un día més propi del mes de Mars que de l'estació en qu'estém, puig que calamar-sejà y ploqué bastant asserenant-

se á intervals, el resto de la setmana l'ha passada molt nubolosa y en alguns días el fret s'ha deixat sentir vivament.

Divendres se celebrá en nostra vila la fira de Sant An dréu, la que apesar del temps que 's presentava fou molt concorreguda, abundant molt les transaccions, principalment ab el bestiar boví y porquí.

Nostre bon amic de Barcelona y rich hisendat d'aquesta comarca don Eduardo de Casanova y de Galtero Desprat de Cabassona, cavaller del hábit de Santiago, ha sigut honrat per S. S. ab el títol de Marqués de Galtero, transmisible als seus fills y hereus.

Rebi'l senyor de Casanova y sa ilustre familia la nostre més coral enhorabona per aquesta merescuda distinció.

En Palamós, la Guardia Civil, capturá á un subjecte que semblava intentava interrompir la circulació del trenvia y trencar els fils telegráficshs.

Al perseguirlo la benemérita, llensá á terra unes estenalles y dos cartuchos de dinamita.

Dimecres al matí en Barcelona se desencadená una forta tempestat de vent, aygua y pedra, la que causá alguns desperfectes.

Prop de les sis del matí, quan era més fort el temporal, caygué un llamp á la fàbrica de gomes pera calsat que 'ls senyors Matas y Companyia tenen establerta al carrer de Granada, de Gracia.

La exhalació eléctrica sigué causa de que 's produís una cremà en l'establiment que 's va iniciar al tercer pis, el foch qu'era imponent destruhi les quadres del quart y ter-

cer pis, quedant a salvo l' restant de l' edifici. Les pèrdues materials son de molta consideració. Sembla que un y altres estavan assegurats.

El foch quedà apagat totalment a les nou.

Han quedat en vaga més de doscents treballadors.

En la nit del dilluns al dimars un dels serenos de la vila de Sampedor sentí un fort soroll y també vegé llum dins de l' iglesia Parroquial. Cuydadosamente avisá al senyor Rector y alguns individus del Somatent, que's distribuïren per diferents llochs del vol de l' iglesia, esperant que surtissin els lladres.

Poch després de mitja nit, tres homes varen sortir de l' iglesia, trobant-se de bones a primeres ab el sereno

a qui amenassaren ab les pistoles que duyan. El disparo d' una arma de foch trencá l' silenci de la nit y caygué gravement ferit un dels malfactors. Dit subjecte duya un plech en el que s' hi trobá tot lo que havian robat a l' iglesia. En ell s' hi contenen les riques y venerandes joyes y reliquies del Divi Salvador, que's guardavan al altar anomenat de les Santes Espines. Els dos restants fugiren mentres el sereno cridava l' alto y sonavan diferents trets.

Perseguit pel Somatent, un dels fugitius se ficá al carrer de la Font que no té sortida, ahont hi trobá la mort d' un cop de bala al cap. L' altre s' escapá, disparant el revólver varies vegades.

OLOT.—Imp. de N. Planadevall.—1900.

DEFUNCIÓNS Y NAIXEMENTS

registrats en eixa vila, desde 'l 17 al 30 del actual.

Parroquia de Sant Esteve

DEFUNCIÓNS				
Dia	Noms y apellidos	Domicili	Estat	Anys
17	Teresa Albert Vidal.	Fontanella	soltera	18
17	Cecilia Iglesias Guillamet.	Isabel II	casada	39
19	Margarida Llorens Marunys.	Fontanella	casada	36
19	Maria Amargan Fageda.	Mas Subirás	casada	38
20	Teresa Domenech Surroca.	Fontanella	soltera	24
21	Francisco Capdevila.	Firal	viudo	84
21	Mercè Claparols Sitjar.	Roser	casada	22
23	Rafel Vilà Subirás.	San Bernat	viudo	85
27	Genis Fontfreda Drasaire.	Sant Ferriol	solter	75
27	Josepha Privat Roca.	Ayguá	soltera	15
28	Dolors Gusinyé Balcells.	Firal	casada	50
30	Ramón Autmallé Castanyer.	Sant Francesch	casat	72

Noys, 0. | Noyes, 4.

NAIXEMENTS

Noys, 2. | Noyes, 6.

Total defuncions, 16. | Total naixements, 8.

LA GRESHAM

COMPANIA INGLESA DE

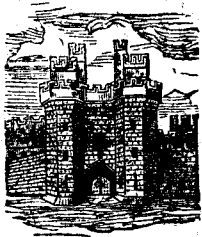
Seguros sobre la vida y de Rentas Vitalicias

Fundada en el año 1848

Pólizas indisputables.—Beneficios capitalizados.—Primas muy moderadas
LA GRESHAM tiene constituido el depósito exigido por las Leyes fiscales
vigentes como garantía para sus asegurados en España.

Oficinas para Cataluña, Plaza de Cataluña, 9.—BARCELONA.

LA PALATINE

COMPANIA INGLESA DE

seguros contra incendios, explosiones y accidentes

Oficinas para Cataluña: Plaza de Cataluña 9.—BARCELONA.

Delegado en Gerona: D. JOSE BOSCH.—Ballesterias, 53, 1.ª

LA ILUSTRACIÓ LLEVANTINA

REVISTA ARTISTICH-LITERARIA

DE

CATALUNYA, VALENCIA, BALEARS Y ROSSELLÓ

Cada número una pesseta

Se suscriu en la Administració de aquest periódich.

Aguas minerals-medicinals de MADREMANYA

ANOMENADAS DE NOSTRA SENYORA DE 'LS ANGELS

Ferruginosas, Bicarbonatadas, Varietat, Acidulas Bicarbonatadas, Mixtas, Silicatadas, y Litínicas. Aprobadas per la Real Academia de Medicina y Cirugía de Barcelona en 17 de Novembre de 1899. Indicadíssimas para combatre en excelens resultats las Dispepsias flatulens ó dolorosas (gastralgia), dispepsias acidas per atonia del estómach; anemia, clorosis, desarreglos menstruales; reumatisme, gota; infarts del fetxe, runyons y molsa; enfermetats de la póstata, inflamacions crónicas de la matriz y overis; diatesis úrica, cálculs renals y hepáticos; escrofolisme, diabétis, etc. etc. De venta en todas las farmarcias y establemets de Aguas Minerales.

NOTA.—No serán ligitimas las ampollas que no portín la marca registrada y el collin ab el nom de «Hossas Germans y C.ª en Cta.» Administració: Rambla de Catalunya, 113. 1.ª

Representant en aquesta vila, droguería de D. CANDI PÉREZ.

Casa Baleta

Franelas llana (trage complert). . . . 2'95 pessetas
Id. cotó id. id . . . . 2'45 id.

GRAN VARIETAT EN MOSTRAS Y COLORS

mantas de llana, estracans, pells, pa-
neto y altres gèneros per la present
temporada a

PREUS REDUHITS

LO POSITIU

AVIS AL PUBLICH; En l'acreditat establiment de sastreria de

JOAN BELLAPART

situat en el carrer de Sant Esteve, núm 9, de aquesta vila s'ha rebut un
complert y variat assortit de capes desde el módich preu de 17 y mitja á
100 pessetes y un gran assortit de gèneros última novetat pera la estació d'
hivern, confeccionanse trajos á mida desde l'módich preu de 20 ptes. en
avant, competint, d'aquesta manera, en baratura, gust y elegancia, ab les
sastreries y basars de robes fetes més econòmichs de Barcelona y altres
capitals.

Hi ha per vendre

Un Parayguero nou, ab rebaixa de preu.

Informarán en la impremta d'aquest setmanari.